

ข้อควรพิจารณาสำหรับนักลงทุนในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

โดย ชลขวัญ แสงเทียนชม

แนวคิดในการรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า นั้น เคยมีผู้กล่าวว่าการรวมตัวดังกล่าวนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการที่แท้จริงของทั้ง 10 ประเทศ แต่เป็นผลมาจากอิทธิพลของระบบเศรษฐกิจทุนนิยมที่แผ่ขยายไปทุกภูมิภาคทั่วโลก ตลอดจนสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จึงทำให้ภูมิภาคอาเซียนต้องปรับตัวตามไปด้วย โดยการรวมตัวกันเพื่อสร้างความแข็งแกร่งในภูมิภาคอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรอง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในโลก รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลมายังภูมิภาคอาเซียน เช่น การก่อการร้าย ภาวะโลกร้อน เป็นต้น

ประเทศต่าง ๆ ที่จะเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีจำนวนประชากรรวมกันประมาณเกือบ 600 ล้านคน ซึ่งหากจะพิจารณาเป็นแต่ละประเทศ จะเห็นได้ว่ามีความเหมือนและความแตกต่างกันไป ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และทรัพยากร ทำให้เราสามารถเปรียบเทียบจุดแข็ง และจุดอ่อนของแต่ละประเทศ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการตัดสินใจของนักลงทุนที่สนใจจะลงทุนในอาเซียนได้ ดังนี้

ประเทศสิงคโปร์

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุดในอาเซียน	1. ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ
2. แรงงานมีทักษะสูง	2. ขาดแคลนแรงงานระดับล่าง
3. มีความชำนาญด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล และธุรกิจ	3. มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจสูง
4. เป็นศูนย์กลางทางการเงินระหว่างประเทศ	
5. มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการเดินเรือ	
6. การเมืองมีเสถียรภาพ	

ประเทศบรูไน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเป็นอันดับ 2 ในอาเซียน	1. เป็นตลาดขนาดเล็ก มีประชากรประมาณ 400,000 คน
2. เป็นผู้ส่งออกน้ำมัน มีปริมาณสำรองน้ำมันเป็นอันดับ 4 ของอาเซียน	2. ขาดแคลนแรงงาน
3. การเมืองค่อนข้างมั่นคง	

ประเทศมาเลเซีย

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเป็นอันดับ 3 ในอาเซียน	1. จำนวนประชากรค่อนข้างน้อย ประมาณ 28 ล้านคน
2. แรงงานมีทักษะ	2. ขาดแคลนแรงงานระดับล่าง
3. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานครบวงจร	
4. มีปริมาณสำรองน้ำมันมากเป็นอันดับ 3 ของอาเซียน และมีก๊าซธรรมชาติมากเป็นอันดับ 2 ของเอเชียแปซิฟิก	

ประเทศไทย

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. เป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร หลายรายการที่เป็นรายใหญ่ของโลก	1. แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ
2. มีแรงงานจำนวนมาก	2. เทคโนโลยีการผลิตส่วนใหญ่เป็นชั้นกลาง
3. มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานทั่วถึง	
4. มีระบบธนาคารค่อนข้างเข้มแข็ง	
5. มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางโครงข่าย เชื่อมโยงการคมนาคมด้านต่าง ๆ	

ประเทศอินโดนีเซีย

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีประชากรประมาณ 245 ล้านคน (มีประชากรมากที่สุดในอาเซียน) จึงเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่	1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์มีลักษณะเป็นเกาะและกระจายตัว
2. มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน	2. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร โดยเฉพาะการคมนาคม และการเชื่อมโยงระหว่างประเทศ
3. มีชาวมุสลิมมากที่สุดในโลก	
4. มีระบบธนาคารที่ค่อนข้างแข็งแกร่ง	
5. มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะน้ำมัน ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ แร่โลหะต่าง ๆ	

ประเทศฟิลิปปินส์

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีประชากรประมาณ 101 ล้านคน	1. มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ห่างไกลจากประเทศสมาชิก อาเซียน
2. แรงงานโดยทั่วไปมีความรู้และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี	2. ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสวัสดิภาพทางสังคมยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร

ประเทศเวียดนาม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีประชากรประมาณ 90 ล้านคน	1. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร
2. มีปริมาณสำรองน้ำมันมากเป็นอันดับ 2 ของเอเชียแปซิฟิก	2. ต้นทุนค่าที่ดินและค่าเช่าสำนักงานค่อนข้างสูง
3. ค่าแรงงานเกือบต่ำสุดในอาเซียน รองจากกัมพูชา	
4. การเมืองมีเสถียรภาพ	
5. มีแนวชายฝั่งทะเลยาวกว่า 3,200 กิโลเมตร	

ประเทศลาว

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ค่าแรงงานค่อนข้างต่ำ	1. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร
2. มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะน้ำและแร่ชนิดต่าง ๆ	2. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง และภูเขา ทำให้ การคมนาคมไม่สะดวก
3. การเมืองมีเสถียรภาพ	3. ไม่มีทางออกสู่ทะเล

ประเทศกัมพูชา

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ค่าจ้างแรงงานต่ำที่สุดในอาเซียน	1. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร
2. มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะน้ำ ป่าไม้และแร่ชนิดต่าง ๆ	2. ขาดแคลนแรงงานทักษะ

ประเทศพม่า

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ค่าแรงงานค่อนข้างต่ำ	1. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร
2. มีทรัพยากรธรรมชาติ น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติจำนวนมาก	2. มีความไม่แน่นอนด้านการเมือง และนโยบาย
3. มีพรมแดนเชื่อมโยงกับประเทศจีนและอินเดีย	

นอกจากการพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อนของแต่ละประเทศแล้ว สิ่งที่นักลงทุนต้องพิจารณาต่อไปก็คือ รายได้ต่อหัวของประชากรของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจในการลงทุนได้ง่ายขึ้น โดยรายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศสมาชิกอาเซียน แบ่งกลุ่มรายได้จำแนกตามเกณฑ์ของธนาคารโลก ได้ดังนี้

รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศ	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (ดอลลาร์สหรัฐ)	ระดับรายได้
สิงคโปร์	50,714	สูง : $\geq 12,276$ ดอลลาร์สหรัฐ
บรูไน	36,521	สูง : $\geq 12,276$ ดอลลาร์สหรัฐ
มาเลเซีย	8,617	ปานกลาง – สูง : 3,676 – 12,275 ดอลลาร์สหรัฐ

รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศสมาชิกอาเซียน (ต่อ)

ประเทศ	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (ดอลลาร์สหรัฐ)	ระดับรายได้
ไทย	5,281	ปานกลาง – สูง : 3,676 – 12,275 ดอลลาร์สหรัฐ
อินโดนีเซีย	3,469	ปานกลาง – ต่ำ : 1,006 – 3975 ดอลลาร์สหรัฐ
ฟิลิปปินส์	2,255	ปานกลาง – ต่ำ : 1,006 – 3975 ดอลลาร์สหรัฐ
เวียดนาม	1,362	ปานกลาง – ต่ำ : 1,006 – 3975 ดอลลาร์สหรัฐ
ลาว	1,204	ปานกลาง – ต่ำ : 1,006 – 3975 ดอลลาร์สหรัฐ
กัมพูชา	912	ปานกลาง – ต่ำ : 1,006 – 3975 ดอลลาร์สหรัฐ
พม่า	804	ต่ำ : ≤ 1,005 ดอลลาร์สหรัฐ

จากการพิจารณาเปรียบเทียบจุดแข็ง จุดอ่อน รวมถึงรายได้เฉลี่ยของประชากรของแต่ละประเทศดังกล่าว ทำให้ผู้ที่สนใจจะลงทุนในอาเซียนมีข้อมูลพื้นฐานประกอบการตัดสินใจในการเลือกลงทุน เพราะแต่ละประเทศมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับนักลงทุนที่ต้องตัดสินใจเลือกลงทุนในประเทศที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมตรงกับความต้องการของนักลงทุนมากที่สุด

อ้างอิง

1. จุดแข็ง จุดอ่อน – เบื้องต้นของประเทศต่าง ๆ ใน **AEC** ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.thai-aec.com/140> สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2555
2. ข้อมูลรายได้ต่อหัว , สัดส่วนอายุ ,โครงสร้างประชากรใน **AEC**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cacge:k1hWUTvzJmUJ:www.thai-a...> สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2555